

Eldslågor och skuggor: nya vokalverk från Finland och Estland

the
VICENTINO
SINGERS

Linnéa Sundfær Casserly, sopran

Sirkku Rintamäki, mezzosopran

Iris Oja, alt

David Hackston, tenor

Martti Anttila, baryton

Riku Laurikka, bass

Vi tackar Jenny och Antti Wihuri fonden för stödet

Program

Helena Tulve (*1972):	<i>You and I</i> (2018)
Sebastian Dumitrescu (*1989)	<i>Flame and Shadow: Madrigal Fragments I, II, V</i> (2024)†
Galina Grigorjeva (*1962)	<i>Siuaama amiakkui</i> (2023)‡
Tze Yeung Ho (*1992)	<i>Intermezzi</i> (2021)†
Juhani Nuorvala (*1961)	<i>Tre madrigaler</i> (2007, rev. 2024)‡

† världspremiär

‡ premiär av sexstämmiga versionen

Grundad 2021, Vicentino Singers är en sexrösterensemble med fokus på musik från 1500-, 1600- och 2000-talet. Våra sångare kommer från olika land, men vi är alla baserade i Finland och Estland, så det är bara lämpligt att vår konsert i kväll presenterar ett urval av nya vokala kammarmusikverk från båda sidor av Finska viken. Konserten innehåller Galina Grigorjevas tidlösa grönländska hymn och utforskar olika stämningssystem genom Juhani Nuorvalas *Tre madrigaler* i ren stämning och Sebastian Dumitrescus nya madrigalsamling *Flame and Shadow: Madrigal Fragments*, som är en tonsättning av dikter av Isabella Shaw och använder Nicolà Vicentinos "enharmoniska" utökade medeltonstemperatur med 31 indelningar av oktaven. Den ömtåliga, sensuella rösten i Shaws poesi påminner om texterna av den sufiske mystikern Rumi, här presenterad i en bitterljuv, längtansfull tolkning av Helena Tulve. Baserad på romanen *Entré* av den norska författaren Linda Gabrielsen, följer Tze Yeung Hos *Intermezzi* en namnlös modersfigur medan hon sjunker allt djupare ner i förtvivlan.

Foto © Tarvo Tiivits / Pikstrik

Helena Tulve: *You and I*

(Text: Rumi, 1207–1273, engelsk övers. Jonathan Star. Övers. från engelska: David Hackston)

Happy is the moment, when we sit together,
With two forms, two faces, yet one soul,
you and I.

The flowers will bloom forever,
The birds will sing their eternal song,
The moment we enter the garden,
you and I.

The stars of heaven will come out to watch
us,

And we will show them
the light of a full moon –
you and I.

No more thought of “you” and “I.”

Just the bliss of union –

Joyous, alive, free of care, you and I.

All the bright-winged birds of heaven

Will swoop down to drink of our sweet water

–

The tears of our laughter, you and I.

What a miracle of fate, us sitting here.

Even at the opposite ends of the earth

We would still be together, you and I.

We have one form in this world,
another in the next.

To us belongs an eternal heaven,
the endless delight of you and I.

Lycklig är stunden när vi sitter tillsammans,
med två former, två ansikten, men en själ,
du och jag.

Blommorna ska blomma för evigt,
fåglarna ska sjunga sin eviga sång,
i stunden då vi går in i trädgården,
du och jag.

Himlens stjärnor kommer fram och tittar på
oss,

och vi ska visa dem
ljuset av en fullmåne –
du och jag.

Inga fler tankar om “du” och “jag”.

Bara enhetens salighet –

glad, levande, bekymmersfri, du och jag.

Alla ljusvingade fåglar från himlen

ska dyka ner för att dricka av vårt söta vatten

–

Tårarna av vårt skratt, du och jag.

Vilket ödets mirakel, att vi sitter här.

Även om vi vore på jordens motsatta ändar
skulle vi ändå vara tillsammans, du och jag.

Vi har en form i denna värld,
en annan i nästa.

Vi äger en evig himmel,
den oändliga glädjen av du och jag.

Sebastian Dumitrescu: *Flame and Shadow: Madrigal Fragments*

(Text: Isabella Shaw. Övers. David Hackston)

I.
when you say my name
a bright spot opens in the universe
that engulfs me in flame and mystery.

II.
Deep grow my roots:
The heart in winter.

Give me peace, and solitude
To look into the eyes of the night
Without fear.

V.
today is full to brim
with the scent of rain.
beloved, I am so at peace
from the beautiful electricity of your
presence.

I.
När du säger mitt namn
öppnas en ljus punkt i universum
som slukar mig i lågor och mysterium.

II.
Djupt växer mina rötter:
hjärtat i vinter.

Ge mig frid och ensamhet
för att se natten i ögonen
utan rädsla.

V.
idag är fylld till brädden
med doften av regn.
älskade, jag är så tillfreds
av din närvaros vackra elektricitet.

Galina Grigorjeva: *Siuaama amiakkui*

(Text: Katti Fredriksen. Övers. från finska: David Hackston)

Ersinerummi aamma tikkittaraanga
Qulalersillunga qilalersillunga.
Immammi tarajuata tikittarmanga
Qilaatillu katuata anaasarlunga.

Qaanallu tinnugussaasimapput,
naak qajaanigitsut.
Inuilukua naak?

Ersinerulli aamma toqqissisittaraanga,
taannaavorlimi aamma imertertiga.
Siulima immamut aarlortartut
Takunngikkaannga qilammut aarlortunga.

Arajutsisikkusoqaakkami,
sakuimi atorusuttaraluaqaakka,
sinnattunili kisiat tikittaraakka,
aagalu kusertuuarpoq.

Qularneralu suujunnaarsippaat
takulerakkit tinnugussaasimasut amiakkui.

Rädslan besöker mig också,
när jag förbereder mig för himlen.
Havets salt når mig,
och trummans ram slår på mig.

Sälskinnsflytarna har försvunnit,
även om de en gång var på kajaker.
Var är människorna?

Men rädslan ger mig också ro,
för den är också min dryck.
Mina förfäder dök ner i havet,
men de kan inte se mig dyka upp i himlen.

Jag önskar att vara osedd,
jag längtar efter att använda deras verktyg,
men jag når dem bara i drömmarna,
och blodet blir kallt.

Mina tvivel försvinner
när jag ser resterna av de försvunna flytarna.

Tze Yeung Ho: *Intermezzi*

(Text: Linda Gabrielsen; Övers. David Hackston)

A. liste i: vitner

Vitne 1: Jordmoren
Vitne 2: Psykiateren
Vitne 3: Naboen
Vitne 4: Politiet
Vitne 5: Faren
Vitne 6: Moren
Vitne 7: En annen mor
Vitne 8: Et annet barn
Vitne 9: En tilfeldig forbi passerende
Vitne 10: Hundeeieren
Dommeren
Aktoratet
Forsvareren
Juryen
Rettstegneren
Kappene
Mikrofonene
Klubba
Exit-skiltet
Så vakre de er, menneskene, tenker hun
før dommeren ber salen være stille.

B. liste ii: navn

Per (for vanskelig med r?)
Pål (for vanskelig med l?)
Jon (koselig, men kanskje litt kjedelig?)
Lukas (for vanskelig med s?)
Luka (vakkert, men for mange stavelser?)
Luka Walentin (enda vanskeligere,
men syngende.
Er det likevel lettere med en rytme?)
Iben (for mye med to stavelser?)
Ib
Jo
Bo
Amøbe
[Amøben
Amøbenjamin]

A. lista i: vittnen

Vittne 1: Barnmorskan
Vittne 2: Psykiatern
Vittne 3: Grannen
Vittne 4: Polisen
Vittne 5: Fadern
Vittne 6: Modern
Vittne 7: En annan mor
Vittne 8: Ett annat barn
Vittne 9: En förbi passerande
Vittne 10: Hundägaren
Domaren
Åklagaren
Försvaren
Jury
Rättstecknaren
Kåporna
Mikrofonerna
Klubban
Utgångsskylten
Så vackra de är, människorna, tänker hon
innan domaren ber salen att vara tyst.

B. lista ii: namn

Per (för svårt med r?)
Pål (för svårt med l?)
Jon (trevligt, men kanske lite tråkigt?)
Lukas (för svårt med s?)
Luka (vackert, men för många stavelser?)
Luka Walentin (ännu svårare,
men sångbart.
Är det ändå lättare med en rytm?)
Iben (för mycket med två stavelser?)
Ib
Jo
Bo
Amöba
[Amöban
Amöbenjamin]

C. Scene

Moren: Skjelettet hans er så mykt, det er bare det.
Han er ikke tyngre på den ene siden, altså.
Politiet: Jeg vil gjerne hjelpe deg, men...
Moren: Fyldig nakke, sa jeg det?
Politiet: Hva er fødselsnummeret hans?
Moren: Han har sikkert bare tullet seg litt bort,
eller kanskje han har blitt med noen hjem.
Politiet: Hva heter barnet du savner?
Moren svarer som om navnet er en tilståelse.
Politiet: Vi tar kontakt med en gang vi hører noe.
Moren: Hvis det er i orden, så venter jeg her litt.

D. liste iii: ord

...frisk, sterk, normal, i orden, alles in ordnung,
perfekt, 完美 (wan2 mei3), 完美 (yun4 mei5),
täydellinen, täiuslik, feilfri...

E. Prosa

Hva står igjen av et menneske?
Århundet det levde i.
Huset, muligens.
Hagen utenfor huset,
trærne som følger årstidene.
Med en viss forutsigbarhet. Lyset gjennom det
grønne, gule og hvite;
snøen som hoper seg opp,
med alle forventningene.
Øyeblikk som blir hengende i luften
når døden bæres ut på båren.
Ut av hjemmet, ut i hagen
der døden blomstrer om kapp med epletrærne,
døden vasket og pyntet,
en dress eller en kjole rundt kroppens
byggningsmasse,
et rosenkors i hendene,
en klatrrose under snøen.
Alt du ser i mennesket nå,
er bortenfor dvale, vinter eller vår.
Herfra kan alt blomstre så mye det vil,
jeg gir faen i klatrehortensia og silkepeoner.
Eller løvetann, for den saks skyld.

C. Scen

Moren: Hans skelett är så mjukt, det är bara det.
Han är inte tyngre på ena sidan, alltså.
Polisen: Jag vill gärna hjälpa dig, men...
Moren: Fyllig nacke, sa jag det?
Polisen: Vad är hans personnummer?
Moren: Han har säkert bara förvirrat sig lite, eller
kanske följt med någon hem.
Polisen: Vad heter barnet du saknar?
Moren svarar som om namnet är en bekännelse.
Polisen: Vi hör av oss så snart vi hör något.
Moren: Om det är okej, så väntar jag här en stund.

D. list iii: ord

...hälsosam, stark, normal, i ordning, alles in
ordnung, perfekt, 完美 (wan2 mei3), 完美 (yun4
mei5), täydellinen, täiuslik, feilfri...

E. Prosa

Vad återstår av en människa?
Århundradet de levde i.
Huset, kanske.
Trädgården utanför huset,
träden som följer årstiderna.
Med en viss förutsägbarhet.
Ljuset genom det gröna, gula och vita;
snön som samlas, med alla förväntningar.
Ögonblick som hänger kvar i luften
när döden bärs ut på båren.
Ut ur hemmet, ut i trädgården
där döden blommar tillsammans med
äppelträden, döden tvättad och prydd,
en kostym eller en klänning runt kroppens
byggnad,
ett rosenkors i händerna,
en klätterros under snön.
Allt du ser i människan nu
är bortom dvale, vinter eller vår.
Härifrån kan allt blomstra hur mycket det vill,
jag bryr mig inte om klätterhortensia och
sidenpioner.
Eller maskros, för den delen.

Juhani Nuorvala: *Tre madrigaler*

(Text: Michael Baran; Övers. David Hackston)

I.

Aukeaa
tyyni pinta
tyyni mieli
tyyni nyrkki
aukeaa
Tyhjä
Siksi tyhjä,
sopivan ihmisen mentävä ontto kohta
reikä ajassa
rakkauden asettua
täyttyy ja asua siis
Silmä sulki
Korva tukkoon
Suu kiinni
Iho ei unohda

II.

Kaikki on [x]
Kaikki on [y]
Kaikki on [z]
On aina ollut
Käännyt ja vatsasi pohjassa on
[hiljaisuus]

III.

Herää ja näkee,
näkee ja herää
ja näkee sen
mitä aina on katsellut.
Herää ja kuulee,
kuulee ja herää
ja kuulee sen
mitä aina on sanonut.
Herää ja tietää,
tietää ja herää
ja tietää sen
mitä aina on ajatellut.

I.

Öppnas
lugnt yta
lugnt sinne
lugnt knytnäve
öppnas
Tom
Därför tom, en ihålig plats
lagom för någon att passa igenom
ett hål i tiden
för kärleken att slå sig ner
att fyllas och bo, alltså
Öga stängt
Öra stoppat
Mun stängd
Huden glömmer inte

II.

Allt är [x]
Allt är [y]
Allt är [z]
Har alltid varit
Du vänder dig om, och långt ner i magen är
[tystheten]

III.

Vaknar och ser,
ser och vaknar
och ser det
som alltid har betraktats.
Vaknar och hör,
hör och vaknar
och hör det
som alltid har sagts.
Vaknar och vet,
vet och vaknar
och vet det
som alltid har tänkts.